

Sĩ Xích

Tác Giả: Lê Ki&#u Nh&

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

Lòng ham mu&#n nh&#c d&#c, đánh th&#c lòng ham mu&#n s&# h&#u... Tôi c&#n có m&#t tình yêu cao đ&#p, bi&#t s&#ng vì nhau... v&#t trên c&# nh&#ng gì ng&#i ta cho là sex...

Trích d&#n + Ch&#ng l

S i Xích

Tác Giả: Lê Ki u Nh

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

Lê Ki u Nh sinh t i C n Th

Đo t gi i VTV bài hát tôi yêu năm 2005. Năm 2007, Lê Ki u Nh tr i v i ngh thu t, qua vai chính trong phim nh a “Chuông reo là b n”, và album “N a h n th ng đau” song ca cùng ca sĩ Duy Quang. Năm 2008 cô t p tục xu t hi n v i album “Tình” cùng nh c sĩ Nguy n Nh t Huy, và di n xu t trong các phim truy n hình “Ghen”, “Nh ng cu c tình tr ng đen”, “B c chân hoàn vũ”, “Bàn th ng mùa xuân”, “C i ngay k o t t”...

Lê Ki u Nh r t thích vi t truy n và v tranh vào lúc n a đêm. “S i Xích” cũng đ c Lê Ki u Nh vi t trong kho ng th i gian y m i ngày...

M đ u

Tôi đã trần tr nh u đêm và b ám nh b i ng i ph n đáng th ng đó, bi k ch và hình nh y xâm chi m tôi su t bao năm qua. Nhi u khi tôi r i n c m t nghĩ đ n s th t, gi trong cu c s ng... Có đêm tôi th c tr ng, vi t v s ph n, nh ng đau đ n c a tình yêu. Sau s thi u th n, m t mát, h tr thành m t d ng ng i khao khát h ng s khoái i c b n năng và t bi n mình tr thành nô l cho tình đ c, i c i trong cu c s ng, n i theo s cùng qu n c a lý trí, và bi k ch trút lên cu c đ i h !

Tôi mu n vi t v nh ng b n năng nh c th c a con ng i, m t ph i và m t trái c a sex... Tôi mu n vi t trên khía c nh giá tr mnh li t, trên tr ng tình yêu khi có sex. Nh sex mà th gi i con ng i t n t i cho đ n hôm nay, sex làm con ng i t i t, thăng hoa trong cu c s ng... Nh ng sex cũng làm cho con ng i kh đau, cùng qu n...

Lòng ham mu n nh c đ c, đánh th c lòng ham mu n s h u... Tôi c n có m t tình yêu cao đ p, bi t s ng vì nhau... v t trên c nh ng gì ng i ta cho là sex...

Ch ng I

Tôi s là cô dâu đ p nh t trên đ i... Ngh đ n đó tim c b i h i, nôn nao, không bi t nh ng gì ch đ i mình khi v làm dâu nhà y? Tôi yêu t t c nh ng gì có trong Tu n, nh gi ng nói tr m m, g ng m t đ y ng o ngh nhìn xu ng cu c đ i c a anh. Anh có c p m t quy n r n nh ng n l a ng m, đôi m t quy n r y đang l t nhìn kh p thâm th i, nh nh ng dòng nham th ch tan ch y nung nóng ng n l a tình. Anh thích đôi bàn tay và c nh ng ngón tay c a tôi n a. Anh th ng mút t ng ngón tay, r i anh n m ch t ngón tay tôi l i, tôi rùng mình, ng i đ đi. Tôi cúi m t ng ng ngùn, c m giác b ng c trong l p áo mình đang m c sẵn l i và v n th ng, nh mu n b t tung ra ngoài v y, anh l y tay s nh nâng niu...

Ch c n anh t n công thêm m t chút n a thôi, tôi s mình không c ng n i s đê mê quy n r đó.

Cho dù đó là nh ng c m giác l , nh ng tôi và anh c n n nh ng háo h c, nh ng r o r c, quy t dành tr n v n b n giao h ng vĩ đ i mà Th ng Đ ban t ng loài ng i cho đêm tân hôn.

R&#i ngày tuy&#t v&#i &#y cũng đã đ&#n, đ&#n v&#i m&#t đ&#a con gái s&#ng trong tr&#i m&# cô nh&# tôi!

Nhìn m&#i ng&#&#i nh&#n nháo ch&# đón đ&#ng trai, và t&#t c&# hình &# nh thân thu&#c xung quanh đây, tôi l&#u luy&#n không c&#m đ&#&#c lòng!

Ôi! Tôi c&#m th&#y sao h&#nh phúc đ&#n v&#i tôi ng&#t ngào t&#i v&#y!

Cô b&#i gái thân thi&#t thu x&#p hành trang cho tôi v&# nhà ch&#ng, đ&#n dò đ&# th&# :

- V&# bên ch&#ng ph&#i t&# bi&#t lo s&#c kh&#e cho mình, ph&#i th&#&#ng xuyên đi&#n tho&#i cho Loan và m&#i ng&#&#i nghe H&#ng, đ&#ng nói có ch&#ng r&#i quên h&#t t&#t c&# đ&#y!

Loáng thoáng nghe m&#i ng&#&#i tr&#m tr&# b&# đ&# c&#&#i đang m&#c, mà n&#&#c m&#t tôi tuôn r&#i, ôi nh&#ng gi&#t n&#&#c m&#t h&#nh phúc!

Giây phút này th&#t l&#. Tôi nh&# con chim non s&#p xa b&#y, v&#a c&#m giác sung s&#&#ng nhìn b&#u tr&#i phía tr&#&#c đang r&#ng m&#. Nh&#ng l&#i có c&#m giác lo s&#, m&#t n&#i lo s&# m&# h&# ...

- Nè h&#nh phúc là ph&#i c&#&#i ch&#, không nên khóc nhe cô n&#&#ng.

Câu nói c&#a Loan làm tôi gi&#t mình tr&# v&# v&#i th&#c t&#i.

Loan v&#a ch&#m n&#&#c m&#t cho tôi v&#a nói:

- T&#i mình là nh&#ng đ&#a tr&# m&# cô, cho đ&#n hôm nay ch&# có Loan và H&#ng là nh&#ng ng&#&#i may m&#n có đ&#&#c m&#t đ&#m c&#&#i h&#n hoi! Loan chúc m&#ng H&#ng, sang năm nh&# cho mình &#m m&#t hoàng t&# v&#i nha!

Ti&#ng &#n ào bên ngoài cho th&#y m&#i ng&#&#i đang loay hoay chu&#n b&# cho gi&# r&#&#c dâu. Nhìn nh&#ng ng&#&#i b&#n gái còn &# l&#i, tôi th&#m c&#u nguy&#n h&# cũng s&# đ&#&#c khoác lên mình chi&#c áo c&#&#i nh&# tôi.

Và trong ti&#ng lao xao, nh&#n nháo c&#a m&#i ng&#&#i, chú r&# xu&#t hi&#n, tay ôm bó hoa. Sau anh, m&#t đoàn ng&#&#i sang tr&#ng b&#&#c xu&#ng t&# nh&#ng chi&#c xe h&#i bong loáng. Nhìn anh còn n&#i b&#t h&#n c&# đ&#m ng&#&#i sang tr&#ng kia, tôi lung túng.

Ôi, anh đang ti&#n vào khu r&#ng &#m áp đ&# r&#&#c nàng L&# Lem! Tôi toát c&# m&# hôi h&#t, tìm đ&#p nh&# mu&#n nh&#y ra ngoài. Loan c&#&#i, nói kh&# vào vai tôi:

- Làm gì mà toát m&# hôi d&# v&#y, khăn nè ch&#m đi, k&#o bay h&#t son ph&#n.

Tôi v&#a ch&#m m&# hôi v&#a nghe m&#i ng&#&#i x&#m x&#i:

- Nh&# H&#ng coi v&#y mà có ph&#&#c, l&#y ch&#ng v&#a l&#ch thi&#p v&#a đ&#p trai l&#i còn là đ&#i gia n&#a đó.

Số i Xích

Tác Giả: Lê Ki&#u Nh&

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

Nh&#ng l&#i nói đó là ni&#m vinh h&#nh cho m&#t thân ph&#n nh&# tôi.

- C&#u tr&#i cho con đ&#c s&#ng mãi trong h&#nh phúc bên c&#nh ng&#i ch&#ng con yêu quý, con nguy&#n s&# m&#t lòng chung th&#y cho đ&#n cu&#i cu&#c đ&#i...

Đó là l&#i c&#u nguy&#n đ&#u tiên khi tôi b&#c chân ra kh&#i tr&#i m&# côi v&# nhà ch&#ng.

Nhìn m&#i ng&#i đ&#u xúc đ&#ng và vui m&#ng, tôi c&#m th&#y mình còn n&# n&#i đây m&#t món n&# ân tình, mà c&# đ&#i này, ki&#p này v&#n không sao tr&# h&#t!

Ngày th&# nh&#t.

Tim tôi b&#i h&#i khi b&#c qua ng&#ng c&#a. Nghe đ&#c lu&#ng gió &#m mang h&#ng th&#m c&#a cây c&#i tr&# bông... Tôi đ&#ng bên c&#a s&#ngó ra v&#n, nhìn hàng ph&#ng đ&# th&#m đung đ&#a tr&#c gió, nh&#m m&#t l&#i hòa mình vào không gian c&#a căn nhà m&#i...

B&#c vào phòng khách, trên t&#ng có hai trái tim *g trong hàng ch&# đ&# “Anh Tu&#n – Thu H&#ng. Trăm năm h&#nh phúc”.

Bàn chân tôi b&#c nh&# trên l&#p th&#m, tôi ch&#m tay vào nh&#ng món đ&# c&# xinh x&#n... C&#m giác mình đang l&#c vào m&#t lâu đài c&# kính.

B&#c vào phòng ng&# tôi ng&#c nhiên khi th&#y r&#t nhi&#u *g đèn có hình đôi uyên &#ng, treo l&# l&#ng trên đ&#u gi&#ng cùng nh&#ng cây n&#n. Bên trái căn phòng bài trí l&#ng l&#y v&#i b&#c rèm voan tr&#ng và cây đàn d&#ng c&#m. Tôi l&#y tay l&#t nh&# trên phím đàn, ng&#i c&# l&#ng l&#ng nh&# đang hòa vào t&#ng n&#t nh&#c tình yêu...

R&#i đây s&# không còn nh&#ng ngày tháng cô đ&#n, bu&#n t&#i. Tôi v&#n không mu&#n trút b&# chi&#c áo c&#i trên ng&#i, vì mu&#n gi&# c&#m giác này dài đ&#n vô t&#n!

Nhìn chi&#c gi&#ng c&#i mà lòng c&# nôn nao, vì nghĩ đ&#n t&#i nay ng&#i ng&# c&#nh tôi không ph&#i là Loan, tôi ch&#t th&#n thùng v&#n nh&#ng ngón tay vào nhau...

Đúng lúc &#y c&#a phòng b&#t m&#, Tu&#n b&#c vào làm tôi gi&#t mình. Anh n&# n&# c&#i trên g&#ng m&#t đ&#y men r&#u c&#a bu&#i ti&#p khách hôm nay:

Em thay áo ng&# ng&#i cho kh&#e, em có m&#t không?

Nhìn g&#ng m&#t đ&#n trai đ&#y cá tính cùng đôi m&#t đa tình c&#a anh có gì đó trong tôi đang nóng đ&#n lên...

Tôi c&# len lén nhìn vào m&#t anh, th&#m c&#m &#n Th&#ng Đ&# cho tôi có đ&#c ng&#i ch&#ng yêu quý!
Ôi thiên đàng c&#a tôi!

Anh đ&#n t&#t b&#t đèn, r&#i th&#p m&#t ng&#n n&#n th&#m:

- Sao, em có v a ý v i cây đàn này không? Anh đã mua nó t H ng Kông mang v t ng em đ y. đáng lý đ nó ngoài phòng khách nh ng anh mu n t o m t khung c nh riêng cho em, nên đem vào phòng ng , đ m i sang th c đ y đ c ng m em, nhìn nh ng ngón tay c a em l t trên t ng phím đàn, mà không c n ph i b c ra phòng khách...

Tôi m m c i, ôm xi c anh vào lòng, vì cách bài trí c a anh trong căn phòng này th t l đ i, có m y ai đ t đàn đ ng c m trong phòng ng . ch c đây là phong cách anh dành riêng cho tôi và nó r t đáng yêu đ y ch ...

Anh đ n g n ôm hôn và đ t vào tay tôi m t b áo dài tr ng:

- B t đ u t hôm nay em s là v yêu c a anh r i. Em nhìn đi, áo dài tr ng có thêu đóa hoa h ng, nh h nh phúc c a em và anh, hoa h ng cũng là tên c a em đó, còn s c tr ng này tinh khuy t và chung th y, không bao gi thay màu...

“Anh yêu em”

Câu nói y làm tôi th t h nh phúc, quên c vi c t ng anh chỉ c áo len tôi đan t tr c đó...

Anh nhìn tôi v i ánh m t l đ r i ngã l n ra gi ng ng ... khi tôi ch a nói đ c câu nào.

Ngày th hai.

Sáng s m gi t mình th c đ y, tôi v n còn l l m v i không gian c a ngôi nhà m i. Đêm qua, tôi ng quên lúc nào không hay. Quay sang nhìn anh v n còn ng , tôi kéo ch n đ p cho anh, tr i đang nhu m l nh do c n m a bu i sang. Tôi nh nhàng b c xu ng nhà, làm quen v i căn b p.

Tôi chu n b b a ăn sang c a ngày đ u tiên cho ch ng... Đang loay hoay làm món, b ng t phía sau có vòng tay m áp ôm ch t tôi:

- Sao em không ng thêm m t chút n a cho kh e?

- Em có làm gì đâu mà m t. Hôm nay là ngày đ u tiên em làm n i tr , không bi t có v a mi ng anh không?

- V yêu ch c ch n là n u món gì cũng ngon, em có c n anh ph vi c không? Ch m t mình em làm bu n l m.

Th y v y tôi đ a r rau cho anh làm, anh ng t c ng dài, c ng ng n làm tôi m c c i:

- Anh ơi! Rửa rau coi chừng sâu đó nghen.

- Em yên tâm, con sâu mà gặp anh sẽ tởm lăn ra chết... Á có một con sâu nè!

Anh đưa con sâu cho tôi, tôi hoảng hồn la lên. Tôi và anh rớt xuống giường trong nhà, tiếng còi vang dội cả hai người làm tôi thấy thế gian thật vui vẻ khi có chuyện bên cạnh...

Buổi tối cũng đến, anh đốt đèn thắp nến u ám nhìn nãy giờ trong phòng, đem lòng cho tôi cảm giác rớt rớt mưng và lạnh mưng...

Tôi nằm trên giường ngủ vui vẻ mong manh. Tôi nghĩ nhớ mặt mũi... Anh đến gần hôn nhẹ, lên má tôi, rồi lại hôn môi, khiến tôi chìm trong cảm giác phiêu linh, bồng bồng...

- Em mặc thêm áo vào cho ấm.

Tôi ngơ ngàng, mặt mặt to nhìn anh. Anh nhìn tôi cười, đi ra góc bàn lục lọi tìm kiếm gì đó. Thêm một lúc, anh biến mất ở nhà sau.

Chợt hoảng, sợ hãi, tôi đành bước xuống giường tìm anh.

Tôi thấy anh đang ngủ ở góc phòng, không biết anh đang làm gì? Tôi đặt tay lên vai anh.

Anh giật mình, ngơ ngác nhìn tôi với ánh mắt hoảng hồn rồi đáp ứng:

- Em ...a... bà hoàng của anh có tiếng nghe chuyện "Nghìn lẻ một đêm" chưa?

Tôi thấy hơi lạ ngượng với câu hỏi của anh trong lúc này, nhưng không muốn anh chờ đợi, nên mặt mặt cười.

Anh đưa tôi vào phòng, leo lên giường ôm tôi rồi bắt đầu kể chuyện. Đột nhiên lúc anh ngủ thiếp đi. Tôi hít thở nhìn anh, với nỗi đau đớn trong đầu, rồi lại ngượng ngùng để anh ngủ!

Nhìn anh ngủ một lúc, tôi cũng nhớ mặt mũi, nhưng vẫn buồn chán đến gần sáng, vì nghĩ đến món quà quý giá của tôi dành tặng anh. Tôi sẽ không nói ra vì muốn anh tự khám phá đi đâu đó... Nó cũng đáng nghĩa với chữ "còn trinh".

Đêm tháng ba.

Tôi lật nhấc ngón tay trên phím đàn, đánh thức anh dậy bằng một bản nhạc của ngày tháng hai đầu tuần... Anh nghiêng người nhìn tôi, nhìn nhìn cười. Cả 5 phút và nhìn nhìn anh làm hồn tôi chìm sâu thêm vào tiếng nhạc... Anh đến ôm tôi vào lòng, rồi hôn lên môi:

- Em hãy đánh thức anh với những phím đàn này vào buổi sáng nghe em yêu! Anh rất thích nghe và ngắm em những buổi sáng sớm khi đàn nhạc vui vẻ, cô gái đáng yêu của anh...

Ôi tôi yêu t&#t c&# nh&#ng gì trong anh!

Nhìn anh soi gương, đang ch&#nh l&#i chi&#c cà v&#t đeo trên c&#, vu&#t mái tóc trên v&#ng trán cao, tôi khoác vào anh chi&#c áo vét đen cho bu&#i h&#p đ&#u tu&#n. Anh lúc này th&#t b&#nh bao và quy&#n r&# làm sao, còn tôi đang chu&#n b&# cho gi&# lên l&#p c&#a mình ...

Hôm nay tôi th&#y sao th&#i gian trôi qua th&#t lâu, nhìn kim đ&#ng h&# nhích đ&#n mà c&# mong v&# nhà th&#t s&#m ...

Mu&#n t&#o b&#t ng&# cho t&#i hôm nay, tôi c&#t th&#t nhi&#u cành hoa h&#ng l&#i, treo l&# l&#ng trong phòng, gi&#ng nh&#ng t&#m v&#i l&#a ph&#t ph&#, r&#i b&#t m&#t ít nh&#c slow đ&# t&#o không gian lãng m&#n. Tôi nhìn quanh, ng&#m nghĩa r&#i t&# m&#m c&#i, nhìn chi&#c áo dài tr&#ng treo l&# l&#ng trên t&#ng, khoác nó lên ng&#i, ng&#i ch&# anh ...

T&# ngoài b&#c vào, th&#y tôi, anh nhìn không ch&#p m&#t. Tôi h&#i e th&#n, anh đ&#n g&#n, vu&#t mái tóc tôi ...

- Em là ng&#i ph&# n&# h&#p đ&#n nh&#t trên đ&#i này!

Câu nói c&#a anh làm tôi ng&#p tràn h&#nh phúc, tôi th&# ph&#o nh&# ng&#i. Ch&#t nh&#ng khuy nút áo dài t&# bung ra, nh&# m&#i g&#i ... hai đ&#a nhìn nhau v&#i đôi m&#t đ&#y l&#a tình, khao khát ...

Anh c&# nhìn đ&#m đ&#m vào khe áo đó ... nh&# không c&#ng l&#i đ&#c, tôi c&#n nh&# đôi môi, m&#t khép h&# ch&# đ&#i.

H&#i th&# anh nh&# đang ti&#n g&#n tôi, ánh m&#t đa tình làm tôi ngây ng&#t. Anh nh&# l&#n l&# gi&#a nh&#ng khu v&#n yên tĩnh b&#ng m&#t lu&#ng gió, cu&#n đi tà áo dài tôi đang b&#n trên ng&#i...

Tôi khúm núm, e dè v&#i s&# tr&#n tr&#i và nh&#m m&#t l&#i chu&#n b&# nh&#ng đ&#u ng&#i ta cho là khoái l&#c c&#a tình yêu. R&#i anh nh&# m&#t con ong v&#n trên cánh hoa hút m&#t, m&#t ng&#t c&#a nh&#y hoa đang &#n &#t. Tôi nh&# b&# thôi mien b&#i khúc đ&#o đ&#u, c&# th&# đang tan ch&#y theo đ&#u v&#n c&#a anh...

Nh&#ng gi&#t m&#t đ&#u tiên đã t&#m ra hai bên cánh hoa, anh nh&# con &#c nh&#n nh&#t bám l&#y đôi gò b&#ng đ&#o. Anh b&#t đ&#u đ&#n đ&#p nhanh h&#n qua t&#ng h&#i th&#. Còn tôi nh&# b&# đ&#mê đ&# đ&#n b&#i con &#c sên l&#t qua t&#ng th&#t. Tôi &#n ng&#i s&#n sang t&# th&# đ&# đón chào cho dù nó là khoái c&#m hay đau đ&#n ...

L&#a tình đang dâng đ&#y b&#ng nhiên anh v&#t t&#t, ng&#i anh nh&# m&#m nhũn ra, anh c&# leo lên đ&# l&#y đà, nh&#ng anh đã không làm đ&#c!

Đêm đó, tôi nhìn trong m&#t anh có nhi&#u đ&#u k&# l&#, lúc thì cao trào ham mu&#n nh&# ng&#n l&#a đ&#t cháy tôi, r&#i sau đó l&#i e dè mu&#n né tránh đ&#u gì. Tôi b&#c xu&#ng gi&#ng, đ&#t thêm nhi&#u n&#n th&#m. Anh nhìn th&#y nhi&#u ng&#n n&#n sang càng t&# v&# không thích. Anh l&#i l&#ng tránh ánh m&#t c&#a tôi.

Gi&#ng nh&# v&# k&#ch&# câ&#m đ&#ng x&#y ra trong đ&#ng phòng v&#y! Ph&#i nói sao đây khi ng&#i m&#i tr&#c ph&#i là anh ch&# , sao anh không cho tôi bi&#t đi&#u gì đ&#ng x&#y ra?

T&#ng ngày trôi qua ... M&#t tháng ... R&#i đ&#n ba tháng ... Anh v&#n b&#ng nh&#ng n&# hôn ... Anh luôn luôn treo chi&#c áo dài tr&#ng c&#nh gi&#ng ng&#ng . Sau cu&#c mây m&#a không thành, anh thích tôi khoác chi&#c áo dài tr&#ng trên ng&#i mà ng&# , bên trong không c&#n ph&#i m&#c đ&# lót ...

Tôi không hi&#u t&#i sao anh i&#i làm v&#y, m&#i khi khoác áo vào anh ch&# nói v&#i tôi:

- Anh thích ng&#m em m&#c nh&# v&#y!

Tôi im i&#ng và anh ti&#p:

- Em có th&#t v&#ng v&#i cu&#c hôn nhân gi&#a anh và em không?

- Sao anh h&#i v&#y?

- Anh ch&# s&# ...

Tôi i&#y tay b&#t mi&#ng anh i&#i, vì tôi bi&#t anh mu&#n nói gì, và tôi hi&#u anh nghĩ gì! Tôi không oán ch&#ng, ch&# mong anh cùng tôi t&#n h&#ng nh&#ng ngày dài h&#nh phúc!

Tuy v&#y m&#i khi g&#n anh tôi r&#t mong đi&#u đó s&# x&#y ra, n&#u đ&#c v&#y thì còn gì b&#ng, nghĩ đ&#n đó tôi i&#i nhìn anh, càng th&#y torng ng&#i nóng r&#c b&#i v&# m&#t đi&#n trai và c&#p m&#t quy&#n r&#đ&#y i&#a tình i&#y.

Đêm đ&#n, tôi n&#m bên c&#nh anh, nhìn anh ng&# và nói th&#m trong đ&#u.

“Anh hãy th&#c đ&#y đi, hãy cho em bi&#t mùi đàn ông là gì, cho em nhìn th&#y đ&#c b&#u v&#t c&#a anh góc đ&#u chào em đ&#y kieu h&#nh”.

Tâm ý đó cũng không đi đ&#n đâu. Đêm này qua ngày n&# s&# th&#m khát c&# ti&#p t&#c gi&#y v&#tôi...

Tr&#i b&#t đ&#u i&#nh nhi&#u h&#n, anh đ&#ng bên c&#a s&# nhìn ra ngoài:

- i&#c gì n&#i đây có tuy&#t, anh nguy&#n s&# làm b&#p i&#a s&#i i&#m cho em! Anh s&# đ&#t em đ&#n m&#t n&#i th&#t nhi&#u tuy&#t em có thích không?

Lúc đó tôi không nói gì, ch&# bi&#t si&#t ch&#t anh vào lòng mà h&#nh phúc dâng trào. Tôi v&#n mang tâm ni&#m s&# ch&# anh, tôi tin s&# có ngày anh làm đ&#c đi&#u đó.

M&#i ngày tôi n&#u nhi&#u món anh, b&#i đ&#ng cho anh khi đi làm v&#.

Anh luôn n&#n&# c&#i trên môi v&#i nh&#ng i&#i khen.

- V&# yêu n&# u ăn ngon quá...

Nh&#ng câu nói &#y làm tôi mát c&# lòng. Ngoài tr&#i đang m&#a to, anh loay hoay d&#&#i b&#p. Anh đang bí m&#t làm món gì đó, không cho tôi bi&#t, vì anh mu&#n t&#o s&# b&#t ng&#.

Còn tôi đang làm n&#&#c ép d&#a h&#u, ép xong đ&# vào ly, đi đ&#&#c vài b&#&#c, b&# tr&#&#t ch&#an té lẫn cù quèo, anh ho&#ng h&#t ch&#y đ&#n đ&# tôi lên.

- Em có sao không?

- Em không sao.

Tôi v&#a nói đ&#n đó, anh đã c&#&#i l&#n ra sàn nhà.

- Ôi, em gi&#ng con ma quá... ha..ha..ha..

Toàn b&# n&#&#c ép d&#a h&#u đ&# h&#t vào m&#t và ng&#&#i tôi. V&#y mà anh &#y c&#&#i! Lúc đó tôi gi&#n ra c&#a s&# đ&#ng.

Bi&#t tôi đang b&#c mình, anh ch&#y l&#y khăn lau, tôi không th&#m ngó, anh ghì ch&#t tôi vào lòng, r&#i li&#m lên má tôi.

- Ng&#t quá v&# yêu &#i, b&# gi&#n anh h&#?

Anh ôm ch&#t tôi, nhìn ra c&#a s&#:

- Anh r&#t thích tr&#i m&#a nh&# th&# này vào m&#i bu&#i sáng s&#m, đ&# &# nhà đ&#p ch&#n ôm em mà ng&#.

Tôi gi&# v&# nh&# không nghe, m&#c dù trong lòng r&#át vui vì nh&#ng l&#i anh nói. Th&#y v&#y anh li&#n “ch&#t lét” tôi, làm tôi t&#c c&#&#i b&# ch&#y, anh r&#&#t theo tôi. Ti&#ng c&#&#i vang đ&#i kh&#p nhà. Ôi! Th&#t tuy&#t v&#i, đây là mái &#m c&#a tôi!

Anh nói kh&# vào tai tôi.

- Mình ch&#i m&#t trò ch&#i nh&# em yêu.

Tôi c&#&#i khúc khích:

- Anh mu&#n ch&#i trò gì đây?

Anh kéo tôi vào phòng, b&#t nh&#c lên. R&#i anh t&#t h&#t đèn trong phòng, &#n tôi xu&#ng gi&#&#ng. Sau đó ti&#p t&#c l&#y tay ch&#t vào nách tôi, làm tôi m&#c c&#&#i mà nh&#t đ&#n m&#c la lên.

“Em ch&#u thua anh r&#i, tha cho em đi, em nh&#t quá”!

Hai đ&#a ôm xi&#t nhau đùa gi&#n trên gi&#ng trong bóng t&#i. Thú v&# th&#t! Tôi th&# m mong đi&# u đó s&# x&#y ra trong lúc này.

Suy nghĩ c&#a tôi v&# nh&# s&#p thành s&# th&#t. Trong bóng t&#i anh l&#y tay vu&#t ve, s&# n&#n vào ng&#c tôi, môi và l&#i c&# vào c&# tôi. R&#i đ&#n l&# tại, anh thì th&#o:

- Em bi&#t không, em là ng&#i ph&# n&# mà anh yêu quý nh&#t trên đ&#i! Anh không mu&#n r&#i xa em... Anh cô đ&#n l&#m em &#! Đã nhi&#u ph&# n&# r&#i xa anh... Anh xin em! Hãy cho anh th&#i gian... đ&#ng b&# anh em nhé!

Nói đ&#n đó anh n&#c ngh&#n mu&#n khóc! Còn tôi nh&# t&# trên tr&#i r&#i xu&#ng khi nghe nh&#ng l&#i anh nói...

Sau bu&#i t&#i đáng nh&# y, anh b&# c&#m và đau đ&#u. Tôi ph&#i t&#m th&#i ngh&# d&#y đ&# chăm sóc anh. Anh r&#t vui khi có tôi bên c&#nh. Nhìn anh nh&# m&#t con mèo ngoan, đáng yêu vô cùng... M&#t th&#i gian sau, tôi ch&# còn ch&#i đàn &# nhà, không đ&#n tr&#ng d&#y n&#a...

Loan đ&#n thăm tôi. B&#c vào nhà cô &#y c&# khen mãi:

- Ôi nhà sang tr&#ng và đ&#p th&#t, &# l&#i đây hoài v&#n không th&#y chán!

Loan h&#i thăm v&# công vi&#c c&#a tôi:

- Sao c&# tháng nay mình không th&#y H&#ng đi d&#y n&#a?

- &# d&#o này anh Tu&#n không đ&#c kh&#e cho l&#m nên H&#ng mu&#n xin ngh&# m&#t th&#i gian đ&# lo cho anh &#y.

Loan tr&# m&#t nhìn tôi, h&#i ti&#p:

- &#a ch&#ng H&#ng b&# b&#nh gì v&#y?

Tôi ng&#p ng&#ng tr&#c câu h&#i c&#a Loan. R&#i đánh tr&#ng l&#ng sang chuy&#n khác, h&#i thăm ch&#, em trong tr&#i m&# côi... R&#i đ&#n chuy&#n ch&#ng con c&#a Loan. Loan k&#tôi nghe đ&# th&#, khoe v&#i tôi v&# chuy&#n v&# ch&#ng c&#a mình... M&#i ngày ít nh&#t m&#t l&#n, ch&#ng th&#m vào đầu. S&#n chuy&#n, Loan quay sang h&#i tôi v&# vi&#c ân ái v&#i ch&#ng, tôi nh&# b&# m&#t gáo n&#c l&#nh t&#t vào m&#t. Không mu&#n cho b&#n mình bi&#t chuy&#n. Nhìn Loan s&#c m&#t h&#ng hào, t&#i tr&# h&#n tr&#c đây, nh&# bông hoa n&# r&#, tràn đ&#y sinh l&#c, tôi cu&#i m&#t, gi&#u n&#i lòng.

- H&#ng thì cũng th&#ng thôi, vì s&# ki&#t s&#c l&#m ... hihi... – Nói đ&#n đó hai đ&#a cùng b&#t c&#i.

Tu&#n lúc đó v&#a v&# th&#y hai ng&#i vui v&#, anh mu&#n m&#i Loan &# l&#i ăn c&#m chi&#u v&#i gia đình, nh&#ng Loan t&# ch&#i và h&#n đ&#p khác, hai v&# ch&#ng tôi đ&#a Loan ra c&#a. Anh nói v&#i Loan:

- Khi nào r&#nh nh&# qua đây ch&#i v&#i H&#ng nghe! À, v&# ch&#ng anh đã chu&#n b&# nhi&#u món quà đ&#n thăm cô, chú... trong tr&#i m&# côi. Ngày mai Loan có mu&#n đi cùng không?

- Ngày mai Loan sẽ thăm gia đình chúng rồi.

Nói đến đó, Loan cười, nói khẽ vào tai tôi:

- Có chúng nhỡ vậy hạnh phúc quá còn gì.

Loan ra vẻ trong tâm trạng rất vui, còn tôi càng thấy chạnh lòng hơn vì những câu nói của bạn.

CHƯƠNG II

Cười tuôn anh đưa tôi đi chơi. Hôm ấy trời mùa to và rất lạnh, đi vào phòng ngủ, anh đóng xe lái lái y áo khoác đang mặc choàng vào tôi:

- Em khoác vào cho ấm, trời mùa gió lạnh vậy đừng lạnh nhé em!

Chợt tôi hôn lên môi anh vì nụ hôn bất ngờ cứ thế, như thay đổi cảm giác! Mùa xuân rồi tôi tìm thấy, đến xuồng nhỏ mát mẻ trên sông phố chợ không gian, thoáng sau màn mưa là hàng phố phố đông thắm. Tôi chớp mắt, vết nước lăn dài trên má như những giọt mưa. Tôi cười mong cho cảm giác dài bất tận, đừng có ai nhìn thấy những giọt nước lăn dài trên má tôi!

Ngồi trong xe ngắm mọi thứ bên ngoài rồi vòng lên đồi, nhìn những công trình nhân đang trú mưa hai bên đường, tôi cảm thấy hạnh phúc áp hơn nhiều so với cái giá lạnh của thời tiết...

Chợt xe dừng lại mua bánh ngọt, nơi đây lúc nào cũng đông khách, cho dù ngoài trời vẫn còn mưa:

- Nào, em ngồi yên trong xe.

Tôi chưa kịp nói câu nào anh đã nhanh chân mua bánh, chạy vào tiệm bánh. Chắc anh luôn nhớ món bánh khoai khế, lần nào đi chơi đều mua đây ăn. Nơi đây có nhiều loại bánh ngọt và bánh nướng, những tôi và anh thấy thích món bánh nướng ngũ vị, vị chua ngọt và mùi thơm nồng nàn của cái bánh làm tôi ghiền.

Nhìn anh bß c ra tiß m bánh, mß t hß n h&, lßy tay che mßa cho cái bánh, tôi bß t cßi... Ôi chàng khß cßa tôi!

Vào trong xe anh nhß mß t con mèo ßt, nhß không biß t gì ngoài cái bánh cß m trên tay, tôi lßy khăn chß m nß c mßa cho anh mà bß t cßi, suy nghĩ đß n cß nh tß ng nß u anh làm rßi cái bánh nß ng này xuß ng nß c, anh sß làm gì vßi nó đây, giây phút ßy sß còn đáng yêu hß n nßa...

- Em ßi! Bánh này chß còn đúng mß t cái, em ăn cho nóng thì mßi ngon.

- Sao chß mình em chß ?

- Thôi, chß có mß t cái thß m vào đâu, hß còn nói bánh này ăn khách lß m đßy, có ngß i phßi đß t trß c đß mua đß c nó. Sß p tßi anh sß hß c làm món bánh này vß trß tài em xem.

- Anh chß a biß t lßy lòng phß n&, nói đùa nhß thßt.

- Đß xem nhß cß ng, anh biß t trong bánh này có 5 loßi trái cây và sßa, rßi thêm... Chß t tßi đây là anh bí rßi! Nhß ng em sß bß t ngß đßy... À hay là vß chß ng mình đß t tên cho cái bánh này đi em?

- Cũng hay đßy, đß em suy nghĩ xem...

Vß mß t lßm lß nh cßa anh làm tôi nghĩ đß n nhß ng đßa con, sau này tôi và anh cũng cß n phßi đß t tên cho chúng... Ngày đó chß c tuyß t vßi lß m, em bé vßa chào đßi anh bß nó trên tay rßi cß hai đß t tên cho đßa con yêu đß u là...

Bß t ngß anh quay sang:

Số i Xích

Tác Giả: Lê Ki&#u Nh&

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

- À hay là mình đặt tên bánh này là Darling cake đúng c không em?

- Ờ tuy đặt quá, Darling cake, anh hay thôi!

Anh không nói gì, lấy tay nâng má tôi như con nít, rồi bắt c&#i...

Anh đưa tôi đến nơi đầu tiên mà hai đứa gặp nhau, anh ôm tôi vào lòng rồi chỉ lên hành hoa:

- Em nhìn xem... Hôm đó cũng như những hành hoa này mà tôi mình có nhau cho đến bây giờ đó.

Tôi cười:

- Lúc đó em cũng không ngờ nhóm bạn của anh và anh cũng thích hoa đến như vậy.

Anh như đi siêumarkt, nó cười cũng tốt đi.

- Mọiy thì ng qu&# s&# đó, hay cười như o thách thức anh ...

- H&# thách anh chuyện gì?

- Anh...

Sơ i Xích

Tác Giả: Lê Ki&#u Nh&
Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

Nh&# i, anh ch&# t im l&# ng.

Nh&# ng anh m&# t anh bu&# n r&# i r&# i...

V&# a lúc đó, m&# t cô gái m&# t đ&# y son ph&# n, có b&# ng&# c căng tròn đi cùng b&# n trai ngang qua, mùi n&# c hoa v&# n còn ph&# ng ph&# t c&# a cô &# y làm tôi c&# m th&# y đ&# ch&# u. Anh và tôi kh&# ng l&# i, tôi nhìn anh, anh có v&# gi&# v&# làm ng&# nh&# không th&# y gì...

Và suy nghĩ c&# a tôi b&# t đ&# u xáo tr&# n. S&# xu&# t hi&# n c&# a cô &# y khi&# n tôi ph&# i nhìn l&# i mình: “Có khi nào mình ch&# a đ&# s&# h&# p đ&# n đ&# khiêu khích ch&# ng?”

V&# nhà tôi luôn đ&# ng tr&# c g&# ng đ&# x&# soi mình. L&# n này tôi quy&# t đ&# nh làm m&# t cu&# c “cách m&# ng” cho mình.

Bình th&# ng tôi ăn b&# n kín đáo, nh&# ng l&# n này tôi quy&# t đ&# nh đi mua nhi&# u đ&# lót, đ&# ng&# h&# ng&# c, n&# c hoa...đ&# xem có thay đ&# i đ&# c chút gì không?

V&# a b&# c vào nhà th&# y tôi, anh không t&# thái đ&# quan tâm gì t&# i cái áo đ&# m tr&# ng m&# ng, khoét sâu h&# ng&# c mà tôi c&# tình b&# n. Th&# y v&# y, tôi càng c&# đ&# ch cái áo xu&# ng sâu h&# n, đi loanh quanh trong nhà t&# o dáng, mu&# n c&# p m&# t &# y h&# ng v&# tôi, nh&# ng cũng không kh&# quan cho l&# m, nên tôi đã ch&# đ&# ng đ&# n tr&# c m&# t anh gi&# v&# h&# i này kia cho anh chú ý b&# ng&# c c&# a mình...

Nh&# ng r&# i cũng ch&# có câu:

- Ôi em lúc nào cũng đ&# p và h&# p đ&# n h&# t...

Tôi ghét câu nói &# y. Tôi gi&# v&# xu&# ng b&# p l&# y m&# t ít n&# c ép đ&# a h&# u đ&# lên ng&# c, r&# i la toáng

lên!

Áo b loang t đ , th m vào da th t nhìn th y nh ng s i long mắng m p mé xung quanh đ u ng c v i áo đ m tr ng m ng manh.

Anh ch y đ n bên tôi. Tôi bèn la:

- Anh i! Em b n c đ a h u tắng l c c a anh làm t h t c ng c n i nè! Đ n em đi.

Đ c r i, anh s đ n ngay đây, bây gi em nh m m t l i đi.

Tôi dàn tr n xem nh không phí công. Ôi mình tr nên tinh ma lúc nào không hay...

Anh l y tay b t đ u kéo dây áo trên ng i tôi xu ng, đôi môi thềm khát c a anh đang l t nh trên da th t tôi. Tôi n n ng c đong đ a khiêu khích. Anh đ t tôi n m lên bàn m t cách nâng niu r i cu i xu ng hôn lên môi, lên c tôi. Tay anh s nh lên ng c, r i môi anh cũng đang s c s o tìm ki m... Có chút ánh sáng xuyên nh qua khe c a, c n hoan l c lan t a kh p ng i tôi. Tôi trông nh m t mi ng m i đang ch đ c dắng t ... Tôi dang r ng hai chân, đ y đ u anh xu ng bên d i... R i tôi quí l i, hai chân khép ch t... Còn anh nh m t con báo đang v n m i tr c khi ắn. M t tôi nh đang khóc, s ng đ n v i nh ng đ u ngh l l t c a anh. Trong lúc cao trào, anh ch t quay sang:

- Ch c là em yêu c a anh ph i vào nhà t m thôi, n c đ a h u ng t, n u đàn ki n mà ng i đ c s không tha em đâu... ha... ha...

Anh khi n tôi c t h ng, câu nói không ắn nh p vào đầu. Cái tôi ch không ph i là nh ng câu nói đó, ch ng l tôi ph i gào lên, anh i hãy làm n a đi, hãy làm tình v i em đi!

Số i Xích

Tác Giả: Lê Ki&#u Nh&

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

Th&#t là m&#t ngày t&#i t&. Tôi nh&# m&#t con ng&#c khi nghĩ mình s&# quy&#n r&# và khiêu khích đ&#c lòng ham mu&#n c&#a anh. M&#t ng&#i khao khát... Còn m&#t ng&#i d&#ng đ&#ng!!!

Th&#i gian trôi qua, tôi th&#y mình b&# thi&#u đi m&#t th&# gì đó, t&# t&#ng tôi nh&# đang chia đôi, nó đ&#u tranh cho m&#t bên là tình c&#m thanh cao, m&#t bên là khoái c&#m th&# xác – th&# mà lúc này tôi c&#n ph&#i n&#m...

Tôi nh&# đ&#m b&#t bi&#n đang v&# tan trong n&#c, ph&#i chẳng tôi đang xây m&#t lâu đài h&#nh phúc trên cát? Tôi đang trông ch&# th&# tình mà ng&#i ta th&#ng nói “có n&#m đ&#c s&# khoái c&#m, có t&#n h&#ng đ&#c h&#ng v&# c&#a tình ái thì m&#i yêu nhau lâu dài”.

M&#i ngày tôi càng v&# nhi&#u b&#c tranh v&# tình yêu và ngôi nhà h&#nh phúc, đ&# tìm đâu đó là cu&#c đ&#i mình, tôi tô nhi&#u màu s&#c cho căn nhà, đôi trai gái kh&#a thân hôn nhau trong m&#t căn phòng &#m áp...

R&#i tôi b&#t đ&#u dùng m&#t ít r&#u m&#i ngày đ&# quên đi hi&#n t&#i, nh&#t là khi bên c&#nh anh...

Tôi trút tâm t&# vào nh&#ng phím đ&#ng c&#m, nh&#ng ngón tay l&#t phím v&#i h&#i th&# nhanh đ&#n...

Tr&#i b&#t đ&#u đ&# m&#a, nh&#ng h&#t m&#a bong bóng, làm cho tôi càng th&#y bu&#n và tôi đi&#n tho&#i cho Loan vì mu&#n sang thăm cô &y.

Đ&#n nhà Loan, b&#m chuông nh&#ng không ai m&# c&#a. Đ&#nh quay v&#, nh&#ng th&#y c&#a khép h&#, nên tôi t&# đ&#ng b&#c vào.

V&#a b&#c vào trong tôi nghe ti&#ng th&#, hòa cùng ti&#ng nh&#c... Chân tôi lúc này nh&# chùn xu&#ng, tìm tôi đ&#p m&#nh, nh&#ng tâm trí tôi l&#i thôi thúc theo ti&#ng rên đ&#y hoan l&#c đó!

Số i Xích

Tác Giả: Lê Ki u Nh

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

Cánh cửa phòng khép hờ, tôi hé mắt nhìn vào...

Thật tuy vậy làm sao, hai vạt chong hờ đang tung hờng vạt nhong vũ khúc trên giồng. Chi c giồng sọt cốt kết theo giai điệu cửa hai ngườ i, vạt tằm màn the đung đũa trong gió. Loan ngườ i trên ngườ i anh y nh đang cườ i ngườ a, mái tóc xõa trên vai, bườ c trờ n nộ y lên theo tườ nh p. Hai ngườ i làm cho tôi nh đang hòa mình nh p cu c, tôi lỏ y tay sỏ lên bườ ngườ c. Bườ t ngườ anh y vạt Loan xu ng, rỏ i tỏ đỏ y sâu vào trong. Nhìn vạt cườ ng cườ cườ a ngườ i đàn ông đó sườ ng sườ ng ra vào vạt đỏ thỏ trên ngườ i cô y, đôi mắt cửa hai ngườ i đỏ y mê đỏ m... tôi đỏ đỏ n cườ ngườ i, không rỏ i mạt vạt nhong hình nh kích đỏ c nóng bườ ng y, cho đỏ n khi hỏ rỏn xi t tỏ i đỏ nh đỏ m cu i cùng...

Sỏ mỗn nguy n cửa hai vạt chong hỏ, in trong đỏ u tôi khi trỏ vỏ nhà.

Nhìn chi c áo dài trườ ng treo lỏ lỏ ng trong phòng tôi nh mu n xẻ nát nó ra tườ m nh! Tỏ i sao anh y luôn thích khoác vào tôi nhong lúc tôi đang thỏm đỏ c yêu trong ân ái.

Chong lỏ tôi phỏ i trỏ thành gái già trinh nguyên cho đỏ n chỏ t?!

Tỏ i cườ i hỏ t đỏ lót trong ngườ i, khoác chi c áo dài đó và chỏ anh.

Vỏ a bườ c vào thỏ y tôi, anh ngườ c nhiên hỏ i:

- Sao em ỏn mỏ c nhỏ vỏ y?

Tỏ i không nói gì, mỏ toang hỏ t nút áo dài, mu n cho anh nhìn thỏ y hỏ t thân thỏ tôi!

Anh ngườ c nhiên nhìn tôi dỏm dỏm:

Số i Xích

Tác Giả: Lê Ki&#u Nh&

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

- Hôm nay em sao v&#y? Nói cho anh bi&#t đi?

Tôi ngh&#n ngào không nói nên l&#i. Ch&# trách th&#m anh trong đ&#u, bi&#t mình nh&# v&#y sao c&#&#i tôi v&# đây, đ&# bi&#n tôi thành trò h&# trong nhà này?

Tôi im l&#ng và anh cũng im l&#ng nh&# hi&#u tôi mu&#n gì và nghĩ gì. Anh nhìn tôi v&#i ánh m&#t bu&#n bã r&#i l&#i th&#i b&#&#c ra kh&#i phòng.

Nhìn anh ng&#i m&#t mình g&#c m&#t, tôi c&#m th&#y mình có l&#i!

Đ&#n g&#n bên anh tôi ôm ch&#t anh vào lòng:

- Em xin l&#i anh, đ&#ng gi&#n em nghe!

Im l&#ng m&#t lúc, anh ng&#&#c lên nhìn tôi th&#t sâu l&#ng:

- Em không có l&#i, ng&#&#i có l&#i là anh! Anh không làm tròn trách nhi&#m c&#a m&#t ng&#&#i ch&#ng!

T&#&#ng sau ngày hôm đó hai v&# ch&#ng tôi s&# vui v&# bên nhau, nh&#ng không hi&#u sao trong đ&#u tôi luôn nh&# hình &#nh làm tình c&#a v&# ch&#ng Loan.

Tôi luôn có nh&#ng gi&#c chiêm bao th&#y mình làm tình v&#i nhi&#u ng&#&#i đàn ông xa l&#, lúc gi&#t mình t&#nh gi&#c v&#n còn c&#m giác đê mê, ngây d&#i, “ngỗ h&#p” v&#n còn &#&#t, v&#i cu&#c làm tình trong m&#&#y...

Có l n gi t mình th c d y không th y ch ng đâu, tôi nh chân b c ra ngoài.

R t nhi u tàn thu c trên m t bàn, có bao gi anh hút thu c nhi u nh v y đâu? Anh ng i nh k vô h n, m t nhìn ra c a s . Tôi đ n g n đ nh h i, nh ng anh nh m m t l i. Ch c anh v n bu n v chuy n hôm đó. Tôi th y mình th t đáng ghét. Nh ng tôi bi t nói gì v i anh trong lúc này? Ch bi t n m vào lòng anh, c hai cùng th c đ n sáng...

M t bu i sáng đ p tr i, tôi n u th t nhi u món ăn cho ch ng tr c khi đi làm. Hôm nay tôi mu n làm nhi u món l h n nh ng l n tr c đ t m b cho anh. N u xong tôi đ n lên bàn, vào phòng đánh th c anh d y ăn sáng, nh ng anh đã đi lúc nào không hay. Tôi th y m t lá th anh đ l i.

“Hôm nay anh không ăn sáng, chi u anh b n vi c nên v r t tr c cũng không ăn c m. Em kh i n u cho v t v”.

Vài ch vi t th t h i h t c a anh làm tôi r t bu n! Không hi u sao anh l i làm nh v y?

Chi u hôm đó tôi v n n u c m nh th ng l và nh n đói đ ch anh v ăn chung...

Hoàng hôn đã t t, tôi đem nh ng b c hình đám c i c a hai v ch ng ra xem... Nhìn lên đ ng h đã 10 gi t i, ti ng gió vi vu đong đ a nh ng ng n cây, đám lá xào x c, nh b c chân anh v ! Tôi ôm b vai l nh, mím ch t đôi môi vì tr i se bu t! Nhìn ra c a ngóng ch anh! B ng đói c n cào nh ng mà tôi v n ch đ n lúc ng quên mà ch ng hay.

Gi t mình th c d y đã 12 gi khuya, tôi b t đ u th y lo, nên g i đi n tho i cho anh nhi u l n, đi n tho i đã t t máy. Nhìn ra c a, tr i t i đen và s m sét, gió m nh ào t, đ p vào nh ng cánh c a “m m” làm cho tôi n c gáy, thót c tim! Tôi m h t t t c đèn trong nhà...

Tôi t i lui ph p ph ng không bi t có chuy n gì mà hôm nay anh l i v tr th ?

Số i Xích

Tác Giả: Lê Ki&#u Nh&

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

Tôi ng kèn inh &i tr&# c& a nhà, tôi m& ng quá ch&y ra đ&n. Anh b& c xu& ng xe mùi r& u n& ng n& c. V& a b& c vào trong anh đã ói x&i x& lên ng& i tôi. Nhìn anh lúc này r&t bê tha, đáng ghét. Tôi trông ch&, đ& nhìn anh nh& th& này & ?

H&i gì anh cũng không tr& l&i, ch& l&n ra sàn ng& không bi&t gì.

Tôi gi&n, b& vào phòng, m& c k& anh v&i b& đ& hôi hám cùng mùi r& u trong ng& i, tôi tr&n tr& trong phòng nh& ng không ng& đ& c! Tôi c& m m&t t& m ch&n b& c xu& ng gi& ng. Nhìn anh n& m trên sàn nhà đúng nh& m&t th& ng b& m nh& u x& u xí, tôi đ&p ch&n lên ng& i anh r&i ng&i đó nhìn ...

Bu&i sáng th&t trong lành, tôi u& ng m&t c& c n& c trong đ& thanh l& c& th&. Nhìn ra c& a phòng, m&t tr&i b&t đ& u ló r& ng, có m&t tia sang đ&ng r&i vào ng& i tôi, nh& m&t ni& m hy v& ng ... cho m&t ngày m&i!

Tôi đang c& m hoa vào bình, đ&i n tho&i trong nhà reo lên:

- Alô Loan nè, mình báo cho H& ng tin vui đây, mình có thai đ& c 3 tháng r&i, mình và anh &y vui l& m. Còn H& ng đ& tính khi nào sinh con?

Tôi c&t ngang l&i Loan, nói đang b&n chút vi&c, s& gi&i l&i sau, và cúp máy.

Ngoài tr&i m& a nhi& u h&n, tôi đang th& h&n vào nh& ng phím đàn cho v&i đi n&i cô đ&n. Nhìn nh& ng xác ph& ng r&i l& t& đ& i m& a, m&t tôi ng&n l&. Tôi t& h&i lòng, đây có ph&i h& nh phúc nh& tôi h& ng mong đ&i?

M&i ngày đi qua nh& càng t& h&n, anh b&t đ& u đi s& m v& khuya, mùi r& u n& ng n& c, đúng tác phong c& a m&t k& bê tha.

Số i Xích

Tác Giả: Lê Ki&#u Nh&

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

Có khi anh nghĩ mình đâu đó thật lâu, không nói gì với ai. Anh làm không khí trong căn nhà ngày càng nặng nề và thật ngột ngạt. Tôi hỏi anh để thực chuyện và công việc làm ăn và sức khỏe của anh nhé anh và anh không nói gì nữa ngoài câu:

"Mọi chuyện bình thường, không có gì đâu em!"

Buổi chiều chi&#u ch&# nh&# t, tôi nấu chín bò hầm thực bụng cho anh và thêm nhiều món mà anh thích, dù sao đi nữa tôi vẫn là một người vợ.

Nhìn nhiều món ăn trên bàn anh nhìn ngán ngẩm. Tôi cầm muỗng vào bát cho anh ...

- Em có chuyện buồn bàn với anh.

- Chuyện gì em có nói, anh nghe đây!

Tôi gặp mình trong rừng rậm vào mình rồi tiếp:

- Em tính tu&#n sau sẽ đi làm lái. Ở nhà mẹ y tháng nay em thấy buồn quá anh à!

Anh không trả lời tôi. Chuông điện thoại reo trên bàn, anh bật lên nghe, trả lời được vài câu, cúp máy, anh quay ngoắt ngo&#i quát tháo:

- Ăn uống cũng không được yên!

Nói đến đó anh đứng dậy bước vào phòng mát mẻ. Mình trong rừng rậm ch&#a k&#p nu&# t vào nhà đã mình ngh&#n n&#i c&# tôi. Tôi cứ đi, tôi theo anh vào phòng:

- Anh ch&#a tr&# i câu h&# i c&# a em, có ph&# i em đã m&# t t&# do c&# a mình?

Anh v&# n không tr&# i khi&# n tôi càng t&# c.

- Sao anh v&# n không tr&# i em? Ch&# ng l&# anh mu&# n em làm nô l&# cho anh, ch&# t già trong căn nhà này. Anh...

Anh c&# t ngang câu nói c&# a tôi:

- Cô ph&# i bi&# t cô là gì c&# a tôi! Cô đi làm hay là đi giao du v&# i nh&# ng th&# ng khác? Ch&# ng l&# m&# t ng&# i đàn ông nh&# tôi, không nuôi đ&# c cô? Ti&# n d&# y đàn c&# a cô m&# i tháng không đ&# m&# t ch&# u nhà hàng.

- Anh nói v&# y ch&# ng khác nào không mu&# n cho tôi đi làm! Anh nhìn l&# i mình đi, anh có x&# ng đáng là m&# t ng&# i đàn ông?

Tôi ch&# a k&# p nói ti&# p đã b&# m&# t cái tát vào m&# t. Anh b&# ra ngoài phòng, tôi ôm m&# t bàng hoàng v&# i cái tát anh v&# a t&# ng tôi!

Tôi khu&# u xu&# ng nhà, ng&# i l&# m đi, ng&# i ng&# y ra đó!

Nh&# đ&# n câu nói c&# a Loan: “Loan và H&# ng là nh&# ng ng&# i có ph&# c, có ch&# ng dám c&# i h&# n hoi! Chúc m&# ng H&# ng nhe, sang năm nh&# i m m&# t hoàng t&# ”

Tôi c&# i m&# a, ngán ng&# m cho s&# ph&# n c&# a mình

Tôi v&#n ng&#i ngay ra đó. T&# phía sau anh ôm tôi vào lòng. Đ&# a ly n&# c vào mi&#ng tôi:

- Cho anh xin l&#i chuy&#n v&# a r&#i, anh... em tát vào m&#t anh đi!

Anh t&# l&#y tay tát vào m&#t anh nhi&#u l&#n, tôi v&#n không nói gì và không quan tâm đ&#n nh&#ng gì anh làm. Tôi đ&#ng d&#y b&# ra ngoài, m&#c anh v&#i nh&#ng cái tát đó...

Tôi th&#y mình nh&#t nh&#o, s&# c&#ng h&#ng v&# m&#t th&# ch&#t và tinh th&#n, tôi thao th&#c trong s&# cô đ&#n khi có ch&#ng cũng nh&# không, tâm trí tôi nh&# đ&#n tr&#i d&#y b&#t tôi suy nghĩ th&#t nhi&#u... Ôi sao tôi l&#i nh&# th&# này? Không bi&#t nh&#ng ng&#i ph&#n khác l&#y ch&#ng có g&#p nh&#ng chuy&#n nh&# tôi?

CH&#NG III

Chi&#u nay ng&#i bu&#n tôi nh&# đ&#n Loan, nh&# l&#i ngày tôi và Loan ng&#i bên góc đ&#ng “tám” chuy&#n sau gi&# tan h&#c, r&#i lang thang đi tìm nh&#ng xác hoa r&#i trên đ&#ng đ&# k&#t vòng đeo vào c&#, khoe v&#i nhau, ai s&# k&#t nhi&#u h&#n thì ng&#i đó sau này s&# đ&#c may m&#n và cu&#c đ&#i s&# th&#m nh&# hoa khi l&#y ch&#ng...

Loan thua vì vòng hoa đeo c&#ng&#n h&#n, cô &#y không vui, làm nh&# mu&#n gi&#n b&# v&#, còn b&#o tôi ăn gian. Tôi th&#y bu&#n c&#i, nh&#ng cho Loan vòng hoa trên c&# c&#a tôi r&#i tr&#u... L&#u l&#u thua r&#i gi&#n, đúng là con v&#t x&#u xí, l&#u l&#u...

M&#t Loan n&#a c&#i, n&#a bu&#n nhìn th&#t đáng yêu. Hai đ&#a ngó nh&#ng c&#p tình nhân, nh&#ng đôi v&# ch&#ng và đ&#m tr&# c&#i đ&#a trên ph&#, c&#m th&#y ng&#m ngùi. Tôi nghĩ mông lung v&# h&#nh phúc, v&# thân ph&#n nh&#ng đ&#a tr&# nh&# tôi! Còn Loan đang suy nghĩ đ&#u gì?

Tôi v&# vai Loan:

- Ê đang suy nghĩ gì mà t p trung d v y?

- Không có gì, t nhiên th y bu n quá!

- Mình cũng v y! ch ng l H ng và Loan s tr l i tr i m côi này đ n h t cu c đ i luôn sao? Không bi t ngày nào t i mình m i có đôi có c p nh h ?

- N u có ch ng Loan thích con trai hay con gái?

- Mình thích bé gái, mình s mua nhi u áo đ m đ p cho nó b n nh m t công chúa và c t bím tóc cho nó tung tăng trong nhà, đ th ng l m.

- Nh ng đ a m côi nh t i mình có ma nào thèm l y, ng i đây mà còn m đ n m t mái m gia đình sao? Nghe xa v i quá Loan i!

Nói đ n đó, m t tôi nh ng n l . Nhìn tôi mu n khóc, Loan c c i g ng an i tôi:

- H ng là m t ng i v a xinh l i v a gi i, trong trai m côi này, các cô gái có ai b ng H ng đâu! Mình ch c ch n sau này H ng s có đ c m t t m bên ch ng!

R i ngày h nh phúc y đ n tr c v i Loan. Nh ngày Loan đi l y ch ng tôi ràn r a khóc nh m t đ a tr , vì nghĩ đ n quăng th i gian tôi s l i tr i m côi cô đ n, tr ng v ng...

Th i gian trôi qua nh ng c m , t ng nh không bao gi có đ c, hôm nay đã hi n đ i n tr c m t tôi!

Tôi số có ch&#ng, số có m&#t mái &#m gia đình th&#t số !

Nó ra sao? Nghĩ đ&#n đó tôi nh&# đang bay trên không trung, nh&# m m&#t c&#&#i, t&#&#ng t&#&#ng đ&# th&# ...

Ôi! Ngày lên xe hoa số nh&# th&# nào nh&# ?

Tim tôi đang nóng lên, th&#n th&#c và trông ch&# ngày r&#&c d&#u.

Tôi cũng đang g&#p rút đ&#n cho xong chi&#c áo len t&#ng anh &#y nhân k&# ni&#m ngày đ&#m c&#&#i hai đ&#a, v&#a đ&#n tôi v&#a ng&#m chi&#c áo đ&#m c&#&#i đ&#&c treo trên gi&#&ng. Nhìn cái đ&#ng h&# tích t&#c nh&# đang thôi thúc, tôi sung số&#ng hát lên. Tôi mu&#n xây cho mình m&#t ngôi nhà h&#nh phúc... Tôi th&#y mình đang đ&#ng gi&#a khung c&#nh, có ánh m&#t tr&#i chi&#u xu&#ng căn nhà màu h&#ng, con đ&#&ng hoa n&# r&# đ&#c l&#i đi...

Phút giây tuy&#t v&#i &#y bây gi&# v&#n còn đ&#ng trong tôi, &#&c m&# là đây &# ? Nghĩ đ&#n đó, tim tôi số p v&# tan. Tôi mu&#n thay đ&#i số ph&#n c&#a mình. Tôi không mu&#n vui chôn cu&#c đ&#i vĩnh vi&#n t&#i tr&#i m&# cõi. Tôi có m&#t tình yêu và đ&#&c yêu trong ân ái... M&#t mái &#m gia đình nh&# m&#i ng&#&#i khác, có ph&#i đ&#u đó quá khó cho số ph&#n c&#a tôi? Ôi l&#y Chúa!

Bu&#i chi&#u tĩnh l&#ng, tôi ng&#i trong phòng m&#t mình, c&#n gió tràn qua khung c&#a số, lu&#n d&#&i l&#p v&#y m&#ng mạnh, l&#&t nh&# vào làn da tr&#n trong đó... Tôi dung m&#t ít r&#&u vang cho &#m ng&#&i và cu&#n t&#p chí đang c&#m trên tay, th&#y hình ng&#&i đàn ông &# tr&#n ch&# b&#n qu&#n lót, tôi nhìn đ&#m đ&#m dáng m&#o c&#a ng&#&i đàn ông đó, tôi li&#n khép c&#a phòng l&#i r&#i m&#t mình liên t&#&ng đ&#n sau l&#p qu&#n lót c&#a ng&#&i đàn ông xa l&#&y. Tôi m&# toang t&#t c&# qu&#n áo, t&# ve vu&#t thân th&# mình, đ&# tìm c&#m h&#ng... B&#t ch&#t tôi quay sang đ&# th&#y anh đ&#ng nhìn tôi t&# lúc nào không hay. Tôi cu&#i m&#t ng&#&ng ngừng không bi&#t nói gì, còn anh l&#ng l&# quay đi!

Sau bu&#i đó, ch&#ng tôi &# ì trong nhà t&#m g&#n 2 t&#ng đ&#ng h&#, không bi&#t đ&# làm gì?

Tôi tò mò muốn biết anh làm gì trong đó, nên rình xem. Tôi đứng lên mở tủ cái ghế cao để nhìn vào bên trong ô cửa phòng tắm.

Còn nh&#t&#ng bên trong khi&#n tôi quá đ&#i kinh ngạc, không hiểu tại sao anh làm như vậy? Anh cởi quần áo, mở cửa tủ quần áo quý giá của mình, đứng lên rửa quần áo, cởi quần áo mình vào trong vách kính...

Tôi sợ hãi sợ hãi nhìn anh cởi quần áo, tr&#t&#t té xuống sàn. Chẳng ngờ tôi bước ra, trên người anh long đã bắt đầu đổ mồ hôi.

Còn nhìn thấy tích tụ trong anh hiện lên trên gương mặt, anh nhào đến nhìn tôi siết chặt bóng lưng nh&#ng nh&# hôn mạnh mẽ. Sự điên dại và thèm khát hiện rõ trong mắt anh. Anh hấp tấp vội tôi xuống sàn nhà. Tôi càng đẩy anh ra anh càng xiết. Tôi nhớ mắt con mèo qu&#n qu&#i trong số đầu gối mà không thể vùng vẫy. Anh trút giận vào tôi bằng những vết cắn, để làm “nghĩa vụ” nhưng anh không làm được!

Anh tức giận chạy vào phòng, liên tục đánh vào mình, miệng rú lên như kẻ điên dại.

Tôi sợ hãi, chẳng biết nép vào mắt góc, người tôi run lên, sợ vào những vết cắn trên người, ôm mắt mà khóc!

Ôi Chúa ơi! Chuyện gì đang xảy ra với con vậy?

Sau hôm đó, anh càng đi sớm về khuya, rửa quần áo bê bối, nôn mửa ra khắp nhà. Tôi nói gì đi nữa anh vẫn không nghe!

Anh trở thành một con người khác, người chung quanh như một người xa lạ, né tránh, không còn đùa giỡn với tôi nữa. Anh luôn có những câu nói và hành động kỳ lạ, hay tháo quất, đập phá vô lý... Không khí trong nhà nặng nề, ngột ngạt. Anh không muốn cho tôi tiếp xúc bất cứ ai

S i Xích

Tác Giả: Lê Ki u Nh

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

---

bên ngoài, nh t là đàn ông.

M i ngày trôi qua tôi th y anh r t th v i tôi, ít khi v nhà ăn c m nh tr c đây. Có đi n a, cũng ch là vài câu tr i ng n ng n khi tôi h i chuy n, xong r i i b vào phòng.

Anh th ng xuyên ng i m t mình, m t góc nào đó và im l ng nh m t k vô h n...

M t tu n sau.

Khi anh v a đi làm, có m t cu c đi n tho i đ n nhà... An là b n lâu năm c a Tu n, ghé thăm, t gi đ đi công tác n c ngoài. Nghe v y tôi nh n i ngay, vì th y anh d o này cũng không đ c vui, nên tôi mu n t o cho anh s b t ng . Tôi vào b p chu n b b a c m tr a cho ch ng và v khách hôm nay.

R i ng i đàn ông đó đã đ n, khi anh v n ch a v , tôi ng i nói chuy n ti p khách trong lúc ch ch ng.

Có cu c đi n tho i g i v nhà, tôi b t máy lên nghe:

- Tr a nay anh s không v nhà ăn c m, em ăn tr c đi kh i ch anh, vì anh có cu c h p quan tr ng ngay bây gi , thôi nhé em.

Nói xong anh cúp đi n tho i, tôi không k p tr i câu nào! G i i, nh ng anh đã t t máy. Tôi thu t chuy n anh b n, nên không v ăn tr a đ c, An c i và g i i tôi s đi n tho i đ n chi u anh có v g i s này cho An. Vì phép l ch s , tôi m i An i ăn c m. Anh đã vui v nh n i.

An là m t ng i đàn ông l ch lăm, n c i lúc nào cũng n trên môi, nh ng câu nói tr m m nh nh n, lúc nói chuy n anh y luôn nhìn vào m t tôi v i c p m t mê h n. Tôi có c m giác nh

Số i Xích

Tác Giả: Lê Ki&#u Nh&

Thứ Hai, 30 Tháng 1 Năm 2012 08:04

đang bä thäi miän bäi cäp mät äy... Thân hình väm vä, cäng trắng, bäp thät sän chäc cäa anh, khiän täi län nhän träm mäi lúc anh không đä ý. Ngäc anh läp läe nhäng säi läng sau cái khuy áo häng hä, giät mä häi mäp mé trên cä, khiän täi täng täng nhäng gì trong anh sau läp quän áo khó chäu đó. Nhäng khi nhìn vào bä mäi và cäp mät cäa ngäi khách đó... có thä gì đäng chäm chính nhä trong täi. Täi hiäu täi đäng muän gì, nhäng đänh cúäi đäu ăän. Khi không käm näi, täi chäp ly näc lên uäng. Vì täi quá häp täp, näc chäa lên miäng đä ra ngäi, lúc đó anh äy buäng đäa xuäng và läy khăn đäa täi lau. Hình änh chäng täi nhä thoäng qua trong đäu, täi chät trän tänh, nä nä cäi väi anh và läp bäp:

- Không sao đâu anh!

Buäi träa đi qua thät nhanh, täi nhä väa tänh läi sau cän say väi ngäi khách này. Trò chuyän mät lúc, An tä giäa ra vä, täi vui vä täm biät và hän ngày gäp läi...

Ngäi khách đó väa bäc ra cäa, đät nhiên chäng täi cũng vä đän. Mäi đäu hai ngäi nói chuyän rät vui vä, anh häi:

- Ông đän đây khi nào sao không báo täi biät?

An trä läi:

- Täi đän đây tä träa đä chä anh, täi nghe vä ông nói là ông đäng có mät cuäc häp?